

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ceadda Episc. 2. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

Frisones, Westphali, Saxones, Colonienses aliq;
agnoscunt, ut quibus omnibus fidem ille in su-
perstitionis nocte præluere cœpit, cùm primum
anno quinto decimo inter viros religiosos adle-
ctus fuit, multò magis postea, cùm facere hoc
impositum munus Episcopi iussit. Sed & Nomen
calculo suo Apostoli officium confirmavit, quan-
do vincum à Germanis, misso genio bono, è
carcere eduxit. Testes porrò dicenti accesserunt
præter alios cæci, surdi, muti, dæmones adedò ipsi
& tres demortui; illi sani omnes à Divi manu, hii
vel pulsi, vel in vitam revocati. Atque hos inter
adolefcentem memorant, cui vocabulum Splin-
terus erat. Hic SWIBERTO templum anni super-
structum sacrante, dum cymbâ ludit incautus,
excidit & aquis haustus mœrore Festum diem
contaminat. Parentes alieni à divino cultu de-
functum in fanum proximum inferunt, & frustra
omnibus precibus armatas Martis aures pulsant.
Nimirum vitam ille redderet, qui aufert omnibus.
Quod tamen hujus non potuit, IESU Nomen in-
vocaturn à SWIBERTO potuit, & puer in vitam
revocatus plures à superstitione revocavit. Deni-
que stellanobilis SWIBERTVS cùm diu in terris
egisset, locû suum, ex quo venerat, repetiit. *Ex Str.*

*Etiã infidelis totum se ei debere non ignorat,
quem sui totius non ignorat auctorem: quid ergo ego
qui Deum meum teneo vita mea non solum gratui-
tum largitorem, sed insuper etiam copiosissimum Re-
demptorem, æternum conservatorem? S. Bern. de
dilig. Deo.*

S. CEADDA EPISC. 2. Martii.

Mortem ut ne timeas, time Lector: neque
enim illi olim timent, qui nunc timent; id
quod

quod CEADDA Merciorum & Lindisfanorum in Angliâ Episcopus manifestum faciet. Obiit ille anno post orbem restauratum Septuagesimo secundo supra sexcentimum. Gremium mortuo *MARIE* templum præbuit, ipse agris asylon tumulum suum, cujus pluvius haustus morbidis quamplurimis saluti fuit. Cæterum solitus est, dum vixit, quoties vehementior cælo ventus insurgeret, humi se, abjicere magnisque vocibus *Misericordiam* DEI implorare: jam cælo gravius succensente, & fulgura tonitruaque miscente, ad templum fugere & aram; neque ibi prius sibi à lacrimis temperare, quam iterum Sol rideret. Causam interrogatus, respondit, ex his veluti præludiis æstimate se illum supremum ac decretorium diem. Utique trinitis tunc hominem fulgurantes judicis oculos, & fatalem ab arcu sententiam detonantem laturum. Sed talis CEADDA nunquam magis serenum cælum quam moriens aspexit. Siquidem septem continuis diebus aspectabiles è cælo Angelos habuit, qui ad cæli gaudia invitarent emeritum, utque aures faciles impetrarent: ah! quali musicâ has demulserunt. Ultimo cum iisdem frater CEADDAE adfuit, qui cum nuper ad eum in cælum ivisset, viam scilicet nunc germano monstravit. *Ex Bedâ Histor. Eccl. Gent. Angl.*

Time, ó homo quòd in terribili Iudicio es præsentandus es, in cujus manus horrorendum est incidere, & eo exanimante, quem nihil latet. Si inventa fuerit in te iniquitas, alienandus es ab universitate quietis & gloria, & segregandus à numero Beatorum. S. Bernard. serm. de Noviss.